

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 119.

Vydána dne 20. prosince 1921.

Obsah: 450. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., o všeobecné dani z obrátu a z pracovních výkonů a o dani přepychové.

450.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. prosince 1921,

jímž se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., o všeobecné dani z obrátu a z pracovních výkonů a o dani přepychové.

Podle § 50 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek 1.

K §u 1, bodu 3., 5. a 6., zák.

Obchody komisionářské. Vlastní spotřeba.

Pro posouzení, jde-li o obchod komisionářský, jest rozhodnou jediné právní povaha toho kterého obchodu. Při vlastní spotřebě, t. j. vezmou-li se bez úplaty předměty z vlastního podniku pro domácnost nebo pro jiné nevýdělečné upotřebení (darování atd.) anebo pro podnikatelské zaměstnance (§ 1, odst. 5. a 6., zák.) jest základem daně cena úřední (článek 11. tohoto nařízení), a není-li této, prodejní cena ve velkém v místě obvyklá v době, kdy byly předměty vzaty pro vlastní spotřebu.

Článek 2.

K §u 4, bodu 3., zák.

Osvobození dodávek drahých kovů a jejich směsí k ražbě peněz.

Podle bodu 3. §u 4 zák. jsou od daně osvobozeny dodávky drahých kovů (zlata a stříbra), rudy tyto kovy obsahující, hutních výrobků a směsí těchto kovů v zrnech, prutech neb listech a předmětů z těchto kovů. Nerozhoduje, nabývá-li drahých kovů stát nebo kdokoliv jiný, jenž jest oprávněn k jejich nákupu.

Okolnost, že se dodává pro stát neb osobu k nákupu oprávněnou, musí dodavatel prokázati nabyvatelovým potvrzením, kteréž jest povinen pro případ daňové kontroly uschovati (§ 16 zák.).

Článek 3.

K §u 4, bodu 7., zák.

Dodávky vody, výkony jatečné.

Osvobození dodávek vody nevztahuje se na práce a dodávky instalační.

Od daně nejsou osvobozeny dodávky souvisící s výkony jatečnými, jako prodej krve, mrvy, odpadků atd.

Článek 4.

K §u 4, bodu 7., zák.

Veřejné osvětlování.

Veřejným osvětlováním rozumí se osvětlování ulic, veřejných cest, náměstí, veřejných sadů a podobných míst, nikoli však osvětlování veřejných budov (škol, kostelů, nádraží, nemocnic atd.).

Článek 5.

K §u 4, bodu 12., zák.

Dodávky léčiv, výkony lékařů atd.

Ustanovení §u 4, bodu 12., zák. se vztahuje na veškeré dodávky a výkony, pokud úplaty za ně hradí nemocenské pokladny neb jiné ústavy, uvedené v cit. zákonném ustanovení, resp. obce u osob, opatřených vysvědčením chudinským; vztahuje se tedy i na výkony babické, dodávky umělých součástí lidského těla a pod. Toto osvobození platí též pro nemocenské pokladny soukromých železnic.

Článek 6.

K §u 4, bodu 14., a §§ům 25 a 39 zák.

Dovoz.

A. Při předmětech podrobených všeobecné dani z obratu.

Podle bodu 14. §u 4 zák. jest dovoz předmětů podrobených všeobecné dani z ciziny do tuzemska od daně osvobozen.

B. Při předmětech podrobených přepychové dani.

Podle §u 25, odst. 1., zák. jest dovoz všech předmětů uvedených v zákonném seznamu přepychových předmětů zásadně podroben dani přepychové. Daň platí první tuzemský nabyvatel, resp. dovozce, dováží-li někdo předmět sám.

Zákon nečiní rozdílu, je-li nabyvatel, resp. dovozce tuzemec či cizozemec zde bydlící či zde snad jen přechodně se zdržující.

Daň se musí také zaplatiti, když tuzemec přechodně pobývá v cizině, přepychový předmět tam koupí a zašle někomu do tuzemska nebo dopraví přes hranice sám.

Od daně jest osvobozen dovoz přistěhovaleckých svršků, jestliže přistěhovalec předmětů v cizině již užíval, slouží-li předměty ty jeho vlastní potřebě, jsou-li jeho poměrům přiměřeny a jeví-li stopy stálého užívání.

Za přistěhovance se pokládají také tuzemci, kteří se vracejí do celního území po delším pobytu mimo ně.

Dále jest od daně osvobozen dovoz přepychových věcí cestujícího obecnstva, jsou-li věci určeny jen k vlastnímu používání cestujícího a co do jakosti a množství přiměřeny jeho potřebě, stavu a poměrům.

Povinnost platiti daň nastává okamžikem, kdy celní úřad uvolní zboží po skončeném celním řízení (cla prostém propuštění).

Celní úřad vybírá zásadně plnou přepychovou daň (12%ní) hned při celním odbavení, nehledíc na to, zdaňují-li se dovážené předměty v drobném prodeji či u výrobce nebo jen při dovozu.

Celní úřad však vybere toliko sníženou (2%ní) daň:

a) je-li nabyvatel podnikatelem, který nabývá předmětů zdaňovaných v drobném prodeji k podnikatelskému upotřebení nebo k dalšímu zcizení a předloží-li celnímu úřadu úřed-

ní vysvědčení, uvedené v článku 32. tohoto nařízení;

b) nabývá-li někdo přepychových předmětů, zdaňovaných u výrobce, v drobném prodeji nebo jen při dovozu, jako nástrojů nebo pomůcek, určených k užívání v podniku nebo k povolání vůbec anebo k zpracování v předmět, zdaňovaný přepychovou daní u výrobce nebo v drobném prodeji, neb nabývá-li jich ve veřejném zájmu, pro vědecké, vyučovací neb lékařské potřeby (§ 38, odst. 1., zák.) a předloží-li ve všech těchto případech celnímu úřadu povolení finančního úřadu I. stolice, zmíněné v § 38, odst. 2., zák.

Celní úřad uschovává povolení jako účetní doklad.

Děje-li se celní odbavení za nabyvatelovy nepřítomnosti, na příklad při zásilkách poštou nebo železnicí, vybere celní úřad v každém případě plnou 12%ní daň zároveň s celním poplatkem, vybírá-li se jaký. Činí-li však nabyvatel, jsa podnikatelem, nárok na snížení daně přepychové podle § 28, bodu 3., zák., protože jest předmět, zdaňovaný v drobném prodeji, určen k dalšímu zcizení nebo k podnikatelskému upotřebení, musí požádati u celního úřadu, který daň přijal, za vrácení daňového rozdílu mezi 12%ní přepychovou daní a sníženou 2%ní přepychovou daní. Celní úřad vrátí tento rozdíl, jestliže se žadatel vykáže úředním vysvědčením shora uvedeným a dokladem o zaplacení daně u celního úřadu.

Ve kterých případech má dovozce předmětů, zdaňovaných u výrobce, nebo jen při dovozu nárok na vrácení daňového rozdílu podle §u 38, odst. 1., zák., stanoví článek 33. tohoto nařízení.

Platí-li se daň při celním odbavení, musí platitel prokázati cenu zboží účty nebo jinou korespondenci. Platitel daně musí k jejímu vyměření přiznati celnímu úřadu také, kolik činí vedlejší výlohy, které musí hraditi mimo kupní cenu (clo, daň spotřební atd.). Nemůže-li platitel daně udati přesnou sumu těchto vedlejších výloh, stanoví se tato suma odhadem nebo dohodou.

Neprokáže-li se cena dováženého zboží účty, korespondencí nebo jiným hodnověrným způsobem, musí nabyvatel, resp. dovozce doznati k vyměření daně přiměřenou cenu. Nemůže-li nebo nechce-li cenu udati, stanoví se cena odhadem. Zdá-li se fakturovaná nebo jinak udaná cena dovezeného zboží úřadu nepřiměřenou, může úřad postupovati podle ustanovení článku 36. tohoto nařízení.

Působilo-li by zdanění při celním odbavení celnímu úřadu obtíže, zvláště nelze-li zjistiti cenu bez znalců a tito nejsou po ruce, zpraví celní úřad o dovozu finanční úřad I. stolice, k vyměření daně podle příjmového bydliště (sídla) příslušný, a poznamená v celním dokladu, že dovezený předmět nebo část zásilky a jaká (počet kusů a přesné označení zboží podle seznamu přepychových věcí) náleží k věcem, podrobeným přepychové dani, a který finanční úřad byl zpraven, aby daň vyměřil.

Nevybere-li se daň hned při celním odbavení a má-li celní úřad z jakéhokoliv důvodu pochybnost o dobytosti přepychové daně, má žádati, aby strana složila záruku za přepychovou daň v hotových penězích, o čemž zpraví zároveň finanční úřad I. stolice, který daň vyměří. Nedosahuje-li složená jistota výše vyměřené daně, doplatí strana scházející částku u berního úřadu. Přesahuje-li složená jistota vyměřenou daň, poukáže finanční úřad I. stolice celní úřad, aby straně přebytek vrátil, předpokládajíc, že strana celnímu úřadu ničeho nedluhuje. Bez složení této záruky nesmí býti v tomto případě zásilka uvolněna.

Byla-li 12%ní přepychová daň zaplácena při dovozu a jde-li o předměty zdaňované u výrobce nebo jen při dovozu, není strana povinna zapsati předmět ani do zásobníku (knihy skladní), ani do knihy daňové (článek 18. tohoto nařízení), musí však tržbu za tyto předměty zapsati do všeobecného daňového záznamu (článek 17. tohoto nařízení) a odvésti z ní všeobecnou daň z obrátu.

Článek 7.

K §u 4, bodu 14., a k §§ům 22, 25, 37 a 40 zák.

Vývoz.

Vývoz jest podroben dani přepychové jen tehdy, vyvážeji-li se starožitnosti, nehledíc na to, byly-li předměty vyvážené prodány čili nie. Daň platí podle §u 29, bodu 4., zák. vývozce. Obchoduje-li vývozce přepychovými předměty, platí daň jako obyčejně, totiž zapíše prodejní nebo obecnou cenu do daňové knihy a odvede daň v zákonných čtvrtletních lhůtách. Vývozce se musí v tomto případě celnímu úřadu vykázati úředním vysvědčením, uvedeným v článku 32. tohoto nařízení. Neobchoduje-li vývozce přepychovými předměty, musí oznámiti finančnímu úřadu I. stolice svého bydliště, co chce vyvézt; tento úřad

vyšetří cenu, vyměří daň a po jejím zaplacení vydá potvrzení, že z vývozu byla daň zaplácena. V potvrzení musí býti předmět přesně označen. Bez tohoto dokladu celní úřad vývoz nepovolí. Jinak jest vývoz prost všeobecné i přepychové daně (§ 4, bod 14., a § 24 zák.). Podnikatel musí však k průkazu o vyvezeném zboží vésti zvláštní evidenční knihu o vývozu podle připojeného vzorce. Tato kniha jest také průkazem, žádá-li vývozce za náhradu daně, kterou platil při dodávce svému dodavateli neb při dovozu celnímu úřadu (§§ 22 a 37 zák., článek 30. tohoto nařízení). Vzorec slouží jak pro vývoz předmětů podrobených dani z obrátu tak pro vývoz předmětů přepychových, podnikatel může však pro vývoz předmětů přepychových vésti knihu zvláštní. Je-li vývozce sám výrobcem, poznamená stručně v sloupci 3., že vyvezený předmět sám vyrobil (vlastní výroba). Sloupce 4. až 8. se pak ovšem nevyplňují.

Článek 8.

K §u 7, bodu 1. a 2., zák.

Osvobozené dodávky a výkony státní poštovní, telegrafní, telefonní a železniční správy.

K bodu 1. K poštovní, telegrafní a telefonní službě nenáleží zařizování soukromých telefonů státní správou (mimo zařizování telefonů pro soukromé dráhy), dále prodej odpadkového materiálu (papíru, telefonních sloupů, drátu a pod.) a dražební prodeje.

K bodu 2. Za dodávky a výkony s provozem drah související se pokládají dodávky a výkony, které jsou s provozem v jakékoliv spojitosti a které provádějí železniční orgány v poměru služebním; jsou to zejména: obstarávání provozu místních drah, stavba vleček pro soukromé podniky, pronajímání vozidel soukromníkům, provádění oprav vozů a tratí pro soukromníky, přenechávání vozů cizím železničním správám za úplaty, propůjčování nádraží, úschova zavazadel, prodej tiskopisů, krmení a napájení dopravovaného dobytka.

Prodej odpadkového materiálu z volné ruky a prodeje dražební nejsou však dodávkami nebo výkony s provozem souvisejícími a dani tudíž podléhají.

Osvobození podle §u 7, bodu 2., zák. platí jak pro dráhy státní, tak i pro dráhy soukromé, ať jsou v provozu státním či nikoliv.

Článek 9.

K §u 7, bodu 3., zák.

Osvobození výlučně dobročinných neb všeobecně prospěšných podniků.

Podniky, které činí nárok na osvobození podle §u 7, bodu 3., zák., musí za osvobození zvlášť zažádati u finančního úřadu I. stolice, žádost náležitě doložiti (stanovami, nadačními listy, účetní zprávou atd.) a prokázati, že cena dodávek neb výkonů zůstává pod průměrnou cenou dodávek a výkonů toho druhu u podniků výdělečných.

O žádosti rozhoduje ministerstvo financí. Dokud o žádosti není pravoplatně rozhodnuto, jsou tyto podniky povinny vésti zákonem předepsané záznamy a platiti daň.

Podniky výlučně dobročinnými dlužno rozuměti podniky, jichž snaha směřuje výhradně ke zmírnění nouze a chudoby nebo ke konání lásky k bližnímu bez nároku na plnou náhradu.

Podniky všeobecně prospěšné jsou takové podniky, jež zvláštní měreu podporují všeobecné blaho po vědecké, výchovné neb jiné stránce.

Podporování zájmů pouze hospodářských nelze pokládati za činnost obecně prospěšnou.

Osvobození, která ministerstvo financí z důvodů dobročinnosti neb všeobecné prospěšnosti přiznalo podle §u 7, bodu 2., zák. ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., resp. zák. ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n., zůstávají v platnosti nadále, předpokládajíc, že se podmínky, za kterých toto osvobození bylo přiznáno, nezměnily.

Článek 10.

K §u 9, odst. 4., zák.

Přepočítání cizích měn.

Je-li zdanitelná úplata nebo zdanitelná hodnota udána v cizí měně, nutno ji až na další přepočítati podle kursu stanoveného na pražské burse pro zboží a cenné papíry. Rozhodným pro přepočtení jest při tuzemských dodávkách den placení, při dovozu však den celního odbavení. Bylo-li platiteli daně dovoleno, aby podle ustanovení §u 17, odst. 7., zák. místo přijatých platů přiznával a zdaňoval účtované ceny, jest rozhodným pro přepočtení datum, kdy účet byl vydán. Při dovozu však jest rozhodným i v tomto případě pro přepočtení cizí měny den celního odbavení. Není-li cizí měna v uvedený den na

Pražské burse úředně znamenána, jest rozhodným předposlední úřední záznam, není-li starší 3 měsíců. Totéž platí, není-li celnímu úřadu v době celního odbavení příslušný přepočítací kurs znám. Není-li cizí měna na Pražské burse vůbec znamenána, nebo nedá-li se její přepočítací kurs způsobem shora zmíněným zjistiti, dlužno si vyžádati o její hodnotě posudek Pražské bursovní komory.

Článek 11.

K §u 9, odst. 2. a 5., zák.

Zjištění daňového základu.

Výlohy zasílací a pojišťovací se vylučují z úplaty jen tehdy, jestliže dodavatel tyto výlohy ze svého platil jiné osobě a nabyvatel mu je pouze nahrazuje; to předpokládá ovšem zvláštní účtování těchto výloh.

Nebyla-li při dodávkách nebo výkonech smluvena úplata, jest podle §u 9, posledního odst., zák. zdaňovacím základem cena úřední neb cena v místě obvyklá v době dodávky nebo výkonu.

Úřední cenou dlužno rozuměti netoliko cenu upravenou zákony, nařízeními nebo úředními výnosy, nýbrž i ceny znamenáné na Pražské nebo jiné tuzemské burse.

Cenou v místě obvyklou dlužno rozuměti při dodávkách ve velkém, cenu ve velkém, při dodávkách v malém, cenu v malém.

Cena obvyklá zjistí se, je-li to nutné, dotazem u místně příslušné obchodní a živnostenské komory neb u místního odborového společenstva. Nelze-li cenu obvyklou takto zjistiti, určí se daňový základ dohodou neb úředním odhadem.

Článek 12.

K §u 10 zák.

Sazba daňová.

Zemědělskými výrobky podle §u 10 zák. rozumějí se všechny předměty zemědělské prvovýroby jak rostlinné tak živočišné v původním nezpracovaném stavu.

Zemědělskými výrobky jsou zejména všechny druhy obilnin, luštěnin, okopanin a pícein (kromě plodin olejnatých, semen a chmele), také rýže, kukuřice, proso a kmín, dále nezpracované dříví (kmeny, štěpiny), tuzemské ovoce (také ořechy), zelenina, sláma atd.

Za zemědělské výrobky, podrobené 1% ní dani, se však nepokládají výrobky vzniklé

zpracováním neb úpravou zemědělských plodin. Zpracováním není pouhé dělení, čištění, sušení a loupání (řezanka, seno, sušené švestky, sušené houby, palivové dříví atd.).

Dani 2%ní podléhají sýry, víno, mošt, kondensované mléko, vosk, nakládané ovoce, nakládána zelenina, nakládané houby, povidla, dále krmiva vzniklá zpracováním zemědělských plodin (pokrutiny, mláto, květ atd.), prkna, latě, trámy, všechny druhy koření, káva, čaj atd. Za olejnaté plodiny se pokládají řepka, řepice, semeno hořčičné a slunečnicové, ohnice, lněné semeno a mák.

Živočišnými výrobky, podrobenými toliko 1%ní dani, jsou na př. všechny druhy dobytka, drůbeže, nekondensované mléko, tvaroh, vejce, peří, surové kůže atd.

Masnými výrobky se rozumějí také zvířecí tuky, počítajíce v to maslo a masné pokrmy.

Těstoviny (makarony, nudle atd.) nejsou pekařskými výrobky.

Snížená sazba 1%ní podle §u 10 platí jen pro dodávky předmětů uvedených v tomto zákonném ustanovení (na př. dodávky chleba, obyčejného pečiva), nevztahuje se však na pracovní výkony mlynářů, pekařů atd., z nichž nutno platiti daň 2%ní (na př. melné, úplata za pečení chleba a pod. z přinesené mouky).

Článek 13.

K §šům 12 a 19, odst. 7., zák.

Zvláštní účtování paušalované daně.

V těch případech, kde jest daň paušalována, lze požadovati zvláštní účtování daně jen od toho podnikatele, který daňový paušál odvádí. Ostatní podnikatelé vyhoví povinnosti zvláštního účtování daně, žádá-li za to příjemce, tím, že na účtu vyznačí, že daň jest paušalována.

Článek 14.

K §šům 13, 27 a 31 zák.

Dodávky a výkony nepodnikatelů.

Osoby, které nejsou podnikateli, jsou pod následky §u 42 zák. povinny, dodávají-li předměty, zaslati bernímu úřadu svého pobytu nebo bydliště daň z celé zdanitelné úplaty platenkou poštovního šekového úřadu, a to do 14ti dnů po uzavření obchodu, t. j. v tomto případě po provedení dodávky (§ 11, odst. 2., zák.). Potvrzením o zaplacení daně jest stvrzenka platenky, kterou musí dodavatel do dalších 14ti dnů zaslati nabyvateli a nabyvatel jest povinen ji uschovati. Na rubu stvrzenky

i složenky (první a druhý oddíl platenky) musí býti uvedena tato data: 1. jako nadpis slova „daň z obratu, dodávka nepodnikatele“; 2. jména i adresy obou smluvních stran; 3. den uzavření a předmět smlouvy; 4. zdanitelná úplata; 5. co dodavatel z úplaty dostal. Stvrzenky, které těchto údajů neobsahují, nejsou průkazem, že byla daň zaplacená. Data pod č. 1. až 5. uvedená mohou býti také napsána na zvláštním listu, v kterémžto případě musí dodavatel odevzdati nabyvateli kromě potvrzení napsaného na zvláštním listu též stvrzenku poštovní platenky o zaplacení daně. Potvrzení na zvláštním listě napsané nepodléhá žádnému kolku ani poplatku, neobsahuje-li jiných poplatných právních jednání, než jak výše uvedeno.

Tato ustanovení platí též pro dodávky a výkony nepodnikatelů podle §šů 27 a 31 zák.

Článek 15.

K §u 14, odst. 1. a 2., a §u 32 zák.

Ohlášky. Dovoz, zprostředkovaný tuzemskými zástupci cizozemských podniků.

Podnikatelé jako platitelé daně jsou podle §šů 14 a 32 zák. povinni na úředním vzorci ohlásiti svůj podnik, jakož i každou jeho provozovnu do 14ti dnů po zahájení podniku, resp. provozovny finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu podnik nebo provozovna jsou, aneb nemá-li podnik zvláštní provozovny, kde podnikatel bydlí nebo se zdržuje. Rozšíří-li se podnik dodatečně na další závody téhož majetníka nebo na další druhy přepychových předmětů, aneb zruší-li se, nutno tyto změny rovněž ohlásiti do 14ti dnů příslušnému finančnímu úřadu I. stolice. Kočovní podniky přistěhované přihlásí se před tím, než činnost započnou, u finančního úřadu I. stolice, v jehož obvodu tuzemskou činnost svou hodlají započítí. Ohlášku dlužno učiniti na úředním tiskopise, který lze dostati u finančních úřadů.

Podnikatelé, kteří nemohou přihlašovací list vyplniti sami, mohou učiniti přihlášku ústně u příslušného finančního úřadu I. stolice.

Podnikatelé, kteří učiní přihlášku opožděně, mohou býti potrestáni pořádkovou pokutou podle §u 43 zák.

Podnikatelé, kteří již podali přihlašovací list podle vládního nařízení ze dne 17. prosince 1919, č. 659 Sb. z. a n., nemusí podávati novou přihlášku; obchodují-li však předměty, které jsou přepychovými předměty teprve podle zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., musí ohlásiti svůj podnik znova.

Za tuzemské dodávky se pokládají takové, které se konají prostřednictvím zástupce cizozemské firmy (§ 14, odst. 2., zák.), a to i tehdy, když se splňují přímo z ciziny.

Povaha zastupitelského poměru při tom nerozhoduje.

Článek 16.

K §§ům 16 a 34 zák.

Dohled na podniky.

Finanční úřad I. stolice, orgány finanční jím zmocněné a orgány revisního odboru ministerstva financí mají právo, aby mohly prováděti daňovou kontrolu, do předepsaných daňových záznamů, obchodních knih a korespondence kdykoliv nahlédnouti (§ 16 zák.). Tato kontrola se může konati nejen proto, aby se přezkoumalo daňové přiznání nebo aby se předepsala dodatečná daň, nýbrž také v daňovém období proto, aby se zjistilo, vede-li poplatník předepsané daňové záznamy, vede-li je správně, a při obchodních přepychových věcmi, shoduje-li se daňová kniha se zásobníkem.

Finanční úřad I. stolice rozhoduje podle svého uvážení, chce-li nahlédnouti do daňových záznamů, obchodních knih a korespondence v podnikatelské provozovně, či chce-li si pomůcky ty dáti předložiti. Úřad může uložit podnikateli nebo jeho zástupci, aby předložil knihy v úředních místnostech, nesmí však žádati, aby tam byly předloženy takové knihy, kterých poplatník při vedení obchodu nemůže postrádati.

Předložiti daňové záznamy, knihy a korespondenci v provozovně jest povinen nejen podnikatel, nýbrž i jeho zástupce. Podnikatel jest povinen pro případ své nepřítomnosti v provozovně ustanoviti takového zástupce; neučiní-li tak, může kontrolní orgán žádati, aby uvedené pomůcky předložili členové rodiny nebo zřízení podnikateli.

Bez výslovného podnikatelského svolení jsou úřední osoby oprávněny k provádění kontroly vstupovati do provozovny neb obchodních místností jen v obvyklých hodinách, kdy závod je otevřen, anebo v době, kdy jsou zřízení podnikateli v závodě zaměstnáni. Daňový dozor nutno prováděti s největší šetrností.

Úřední osoby musí se na požádání vykázati legitimací, resp., prováděti-li kontrolu finanční úřad I. stolice, jeho písemným zmocněním buď všeobecným nebo zvláštním. Podnikatel a jeho zřízení jsou povinni úředním osobám dozor konajícím vyjítí vstříc a vykázati jim místnosti ku práci potřebné.

Článek 17.

K §u 16 zák.

Daňové zápisy.

A. Zápisy zemědělců.

Kdo provozuje zemědělské hospodářství (rolnictví, lesnictví, chov dobytka), jest nehledíc na rozsah hospodářské půdy povinen míti zvláštní vázanou a list za listem číslovanou knihu, do níž musí nejméně jednou týdně zapisovati celou týdenní tržbu, t. j. strženou cenu za prodané zboží a úplatu za provedené výkony, počítajíc v to daň, a to i tehdy, byla-li daň kupujícímu zvláště účtována. Přesahuje-li tržba za jednotlivou věc 100 Kč, zapíše se jednotlivě s udáním, za čí byla úplata přijata, kdežto menší tržby se zapisují hromadně.

Při výměně věci za věc nutno zapsati jako tržbu obvyklou cenu vyměněné věci.

Z týdenních zápisů pořídí se měsíční součty. Tržbu podrobenou 1%ní dani (na př. za dobytek, drůbež, obilí, máslo, vejce atd. viz čl. 12. tohoto nařízení) musí zemědělec zapisovati odděleně od tržby podrobené dani 2%ní (na př. za olejnaté plodiny, zvěřinu, chmel, hospodářské nářadí, povoznické výkony, zapůjčení potahu atd.), a to buď na zvláštní stránce nebo ve zvláštním sloupci nebo do zvláštní knihy.

Zemědělec není však povinen zaznamenávati v daňovém záznamu spotřebu vlastní domácnosti; její cena se stanoví při vyměření daně odhadem nebo dohodou na celý rok.

B. Zápisy ostatních podnikatelů.

Ostatní podnikatelé jsou povinni do zvláštní knihy (všeobecný daňový záznam) vázané a list za listem číslované zapisovati každodenně úhrnnou tržbu, to jest cenu za prodané zboží, resp. úplatu za výkony, počítajíc v to daň, a to i tehdy, byla-li daň zvláště účtována, jakož i hodnotu toho, co vzali z vlastního podniku pro domácnost, jiné nevýdělečné upotřebení nebo pro zaměstnance též počítajíc v to daň.

Tržbu podrobenou podle §u 10 zákona toliko 1%ní dani musí podnikatel zapisovati odděleně od tržby podrobené 2%ní dani, a to buď na zvláštní stránce nebo ve zvláštním sloupci daňového záznamu. Také tržbu za dodávky od daně osvobozené a za dodávky daňovým paušálem kryté (§ 19, odst. 7., zák.)

musí podnikatel zapisovati odděleně do zvláštních sloupců daňového záznamu.

Činí-li jednotlivá přijatá úplata více než 100 Kč, uveďte se odděleně s udáním, zač byla úplata přijata, ostatní tržba souhrnně. Součet tržeb se převádí s každé stránky na stránku následující, aby úhrn platů podrobených dani od počátku roku byl na každé stránce patrný.

Všeobecný daňový záznam nemusí vésti, kdo vede řádné obchodní knihy podle ustanovení obchodního zákona, předpokládajíc, že knihy vyhovují ustanovením tohoto nařízení, zejména pokud jde o oddělené zapisování tržby podléhající různým daňovým sazbám; na žádost může býti vedení daňového záznamu zproštěn podnikatel, který vede obchodní záznamy podle jiných předpisů, předpokládajíc, že záznamy stačí k vyměření daně nebo že se dají k účelu tomu upravit.

Článek 18.

K §§ům 16 a 34 zák.

Daňové zápisy podniků podrobených přepychové dani.

Podnikatelé, obchodující též přepychovými předměty, jsou povinni vésti vedle všeobecného daňového záznamu ještě zvláštní zápisy o přepychovém zboží, totiž „Zásobník“ („Knihu skladní“) a „Knihu daňovou“. Podnikatelé, kteří obchodují výlučně jen přepychovými předměty, nemusí vésti všeobecný daňový záznam.

Z á s o b n í k (knihy skladní).

Zásobník musí býti vázaný a list za listem číslovaný. Do něho se zapisuje každodenně a podle druhu přírůstek (nákup a výroba) a úbytek (prodej, spotřeba, ztráta) zboží.

Podnikatelé, kteří mají na skladě zboží, jež jest podrobeno dani přepychové teprve podle zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., jsou podle §u 49, odst. 7., zák. povinni poříditi do 15. října 1921 inventuru tohoto zboží a výsledek této inventury zapsati do zásobníku jako první položku.

Podniky, vzniklé po 1. říjnu 1921, jsou povinny poříditi si do 14ti dnů ode dne vyhlášení tohoto nařízení, po případě do 14ti dnů po svém vzniku inventuru přepychových předmětů podle stavu, kdy počaly obchodovati, a výsledek inventury zapsati jako první položku do zásobníku. Podnikatelé, kteří vedli knihu skladní již za platnosti dřívějších zákonných ustanovení o dani přepychové, jsou

povinni předměty, které teprve tímto zákonem byly prohlášeny za zboží přepychové, zapsati podle stavu ze dne 1. října 1921 do své skladní knihy. V případech, kde přepychové zboží bylo podle dřívějších zákonů zdaněno u výrobce, podle zákona ze dne 12. srpna 1921, čis. 321 Sb. z. a n., se však zdaňuje v drobném prodeji, musí podnikatel, který takové zboží má na skladě a prodává je v drobném prodeji, poříditi též podle stavu ze dne 1. října 1921 inventuru tohoto zboží, z něhož byla u výrobce přepychová daň již zaplacená, a stav zboží, inventurou takto zjištěný, zapsati jako první položku do zásobníku; daň přepychovou bude však v tomto případě podnikatel platiti jen z odprodeje přírůstku tohoto zboží, kdežto ze zásob, zdaněných přepychovou daní již u výrobce, odvede jen 2%ní daň z obrátu.

O zboží, zdaňovaném podle dřívějších zákonů v drobném prodeji, nyní však zdaňovaném u výrobce, musí podnikatel, který není sám výrobcem, vésti skladní knihu až do úplného vyčerpání zásob uvedených v této knize, kterou vedl podle dřívějších zákonných ustanovení, a musí tyto zásoby zdaniti podle ustanovení §u 49, odst. 6., zák. Přírůstek zboží, které se podle nového zákona o dani přepychové zdaňuje u výrobce, nemusí nabyvatel již zapisovati do zásobníku a odvede za ně toliko všeobecnou daň z obrátu, bylo-li mu toto zboží zasláno po 30. září 1921, jinak jest povinen zdaniti je 10%ní přepychovou daní v drobném prodeji. Finanční úřad může však povolit, aby podnikatel odvedl přepychovou daň ze zjištěných zásob po 1. říjnu 1921 najednou nebo v určitých lhůtách, zažádá-li o to podnikatel. Bližší stanoví článek 38. tohoto nařízení. V tomto případě jest podnikatel dalšího vedení zvláštních zápisů o těchto předmětech zproštěn.

V zásobníku (skladní knize) vede se odděleně a samostatně přírůstek (nákup a výroba) a úbytek (prodej, vlastní spotřeba, ztráta) zboží tak, aby porovnáním bylo kdykoliv možno zjistiti stav zboží na skladě.

Do oddílu „přírůstek“ nutno zapsati:

1. inventurou zjištěný stav zboží;
2. běžné přírůstky, při čemž dlužno uvést:
 - a) datum přírůstku (kdy bylo zboží vyrobeno nebo koupeno), datum a číslo faktury;
 - b) adresu dodavatelovu nebo poznámku, že jde o vlastní výrobu;
 - c) bližší označení zboží (druh, tovární číslo, číslo skladu, číslo zboží). Zboží budiž při tom

rozeskupeno alespoň tak, jak rozeznává zákonný seznam přepychových předmětů;

d) množství (kusů, míry, váhy).

Do oddílu „úbytek“ nutno zapsati:

1. běžné úbytky (prodej, vlastní spotřeba, ztráta zboží) s udáním těchto dat:

a) data úbytku, t. j. kdy bylo zboží prodáno, spotřebováno atd. (event. také datum faktury nebo číslo bloku);

b) bližšího označení zboží (event. také továrního čísla, čísla účtu, čísla skladu, čísla zboží);

2. množství (kusů, míry, váhy);

3. příslušnou položku, pod kterou byla při prodeji dodávka nebo spotřeba zapsána do knihy daňové.

Každý přírůstek a každý úbytek musí býti zapsán pod zvláštní běžnou položkou. Zásobník musí v každém případě obsahovati shora uvedené náležitosti, ostatní obsah a formu jeho může každý podnikatel stanoviti podle své potřeby.

Kniha daňová.

Do knihy daňové se zapisují každodenně:

1. dodávky a vlastní spotřeba (§ 1, odst. 5. a 6., zák.).

Při tom dlužno uvést:

a) bližší označení předmětu;

b) množství dodaného neb spotřebovaného zboží;

c) datum dodávky, event. také číslo účtu;

2. stržená cena počítajíc v to daň, případně prodejní cena spotřebovaného předmětu počítajíc v to daň;

3. datum platby;

4. sazba daně;

5. příslušná položka, pod níž byl výdej zboží zapsán do zásobníku (vede-li se jaký);

6. ve sloupci pro poznámku: proč byla účtována snížená 2%ní přepychová daň s uvedením příslušného dokladu; proč jest dodávka daně prosta (na př. vývoz); je-li platba toliko splátkou, nebo že obchod byl zrušen (storno).

Úplaty, z nichž byla účtována toliko snížená 2%ní daň přepychová (§§ 28 a 38 zák.), dlužno zapisovati do zvláštního sloupce odděleně od ostatních úplat za přepychové do-

dávky, podléhající plné 10%ní (12%ní) dani přepychové.

Platí-li se kupní cena za dodané zboží ve splátkách, dlužno provéstí zápis dodávky hned při první splátce a v poznámkovém sloupci podotknouti, že jde o první splátku. Při dalších splátkách se zapíše v příslušném sloupci toliko datum platby a splacená částka a v poznámkovém sloupci se uvede, o kolikátou splátku jde, a řadové číslo původního zápisu dodávky do daňové knihy.

Bylo-li placeno předem, dlužno provéstí zápis do daňové knihy hned v den platby a poznamenati, že bylo placeno předem, v poznámkovém sloupci. Dává-li se však zboží na úvěr, provede se zápis v den dodávky a v poznámce se vyznačí, že bylo prodáno na úvěr. Tržba se pak zapíše dodatečně při placení. Byla-li dodávka zrušena, dlužno tuto okolnost, jakož i datum zrušení dodávky uvést v poznámkovém sloupci u položky, pod kterou byla původní dodávka do daňové knihy zapsána. Při tom budiž pro lepší přehled původní zápis platby červeným inkoustem přeškrtnut tak, aby zůstal čitelným. O vyúčtování vrácených úplat z těchto zrušených dodávek, resp. daně z těchto úplat viz článek 25. tohoto nařízení.

Obdobným způsobem se zapisují přepychové výkony. Provádí-li podnikatel přepychové zpracování pro jiného podnikatele, jest povinen tržbu za výkon zapsati do všeobecného daňového záznamu individuálně a připojití doklad, že jde o výkon pro podnikatele.

Článek 19.

K §§ům 16 a 34 zák.

Úlevy při vedení knih.

Podnikatelé, kteří obchodují předměty přepychovými i nepřepychovými, jsou oprávněni místo zvláštního všeobecného daňového záznamu a zvláštní knihy daňové vésti jednotný daňový zápis, který musí, pokud jde o dodávky přepychové, míti všechny náležitosti daňové knihy.

Podnikatelům, obchodujícím přepychovými předměty, jest také dovoleno vésti zásobník (skladní knihu) i daňovou knihu pohromadě v jednom zápisu. Zásobník (skladní kniha) a daňová kniha mohou býti také spojeny s jinými zápisy podnikatelskými.

Od vedení daňové knihy může finanční úřad I. stolice osvoboditi podnikatele na žádost tehdy, prodává-li výhradně jen přepy-

chové předměty a vede-li obchodní knihy tak, že jest možno z jednotlivých položek přepychové předměty a platy za ně přijaté bez obtíží zjistiti.

Podnikatelé, vyrábějící zboží cukrářské, jsou od vedení skladní knihy stran tohoto zboží osvobozeni. V daňové knize mohou tito podnikatelé zapisovati denní tržbu úhrnnou. Jednotlivě musí zapisovati jen úplaty, přesahující i s daní 50 Kč za jednotlivý kus.

Podnikatelé, kteří obchodují předměty podléhajícími různým sazbám všeobecné daně z obratu, předměty od daně osvobozenými nebo předměty, u nichž jest daň paušalována, mohou zapisovati do všeobecného daňového záznamu celkovou svou denní tržbu úhrnně; v daňovém přiznání vyloučí pak z úhrnné tržby ty částky, které podle nákupních účtů připadají na zboží, podléhající 1%ní dani, po případě na zboží od daně osvobozené nebo na zboží, u něhož jest daň paušalována.

K vyloučeným částkám připočte se obnos odpovídající poměrné části rezie a podnikatelského zisku.

O částku tímto způsobem zjištěnou zmenší se základna 2%ní daně.

Vyloučené částky, které podléhají 1%ní dani z obratu, po případě jsou od daně osvobozeny nebo daňovým paušálem kryty, uvede podnikatel v příslušných sloupcích daňového přiznání.

Podle stejných zásad lze zjistiti výši čtvrtletních daňových splátek.

Podmínkou této úlevy jest, že podnikatel se může vykázati nákupními účty.

Článek 20.

K §§ům 16, 27 a 34, odst. 3., zák.

Zvláštní ustanovení o vedení knih pro hotely, pense a podobné živnosti.

Podnikatelé, kteří pronajímají zařízení pokoje v hotelích, hostincích, pensích nebo v lázeňských domech, jsou povinni vésti místo zásobníku a daňové knihy knihu hotelovou podle připojeného vzoru. Do této knihy zapisují v jednom sloupci úplatu za používání bytů a v dalším sloupci úplatu za vedlejší výkony s používáním bytu spojené, jako za osvětlení, otop, posluhu atd. Do hotelové knihy nutno tudíž zapisovati i takové případy, kdy nájemné za pokoj samo nedosahuje hranice, rozhodné pro přepychovou daň,

avšak s připočtením úplat za vedlejší výkony tuto hranici přesahuje.

Podnikatelé jsou oprávněni spojití hotelovou knihu se svými obchodními zápisy.

Nevede-li podnikatel knih podle ustanovení obchodního zákona, jest povinen vésti všeobecný daňový záznam pro veškeré úplaty, tedy také pro takové, jež jsou podrobeny toliko všeobecné dani z obratu.

Článek 21.

K §§ům 17 a 35 zák.

Přiznání k dani.

Přiznání k dani se podává jak při všeobecné tak i při přepychové dani zpravidla po uplynutí ročního daňového období (§§ 15 a 17 zák.), tedy zpravidla do konce ledna každého roku za celý uplynulý rok, a to za každou provozovnu zvlášť, není-li podnikateli povoleno jednotné zdanění jeho provozoven.

Zruší-li se podnik v daňovém období, dlužno podati přiznání do 4 neděl po jeho zrušení. Úplaty později došlé přihlásí se do 4 neděl po zaplacení.

Cizozemské podniky, které provozují v tuzemsku činnost jen, přechodně po dobu kratší jednoho roku, musí podávati přiznání do 14ti dnů po uplynutí každého měsíce nebo hned, jakmile jejich tuzemská činnost byla skončena, stalo-li se tak před koncem měsíce.

Při dražbách se podává přiznání za každou jednotlivou dražbu do 14ti dnů po jejím provedení.

Podniky, které jsou povinny platiti mimo všeobecnou daň z obratu také daň přepychovou, musí podati kromě přiznání k dani všeobecné také zvláštní přiznání k dani přepychové.

Článek 22.

K §u 17 zák.

Přiznání k všeobecné dani z obratu a z pracovních výkonů.

V přiznání k dani, které se podává za celý kalendářní rok, musí býti zdanitelný základ přiznán podle jednotlivých čtvrtletí. V přiznání za r. 1921 mohou tržba a srážky za I. až III. čtvrtletí 1921 býti přiznány úhrnem.

Přiznání musí obsahovati pro každé čtvrtletí odděleně, a to:

a) v oddílu I. pro dodávky a výkony, podléhající 2%ní dani:

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, čítajíc v to i úplaty za dodávky a výkony od daně osvobozené, po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí;

2. cenu předmětů, vzatých z vlastního podniku pro domácnost neb jiné nevýdělečné upotřebení nebo pro podnikatelovy zaměstnance (§ 1, odst. 5. a 6., zák.) s připočtením daně;

3. úplaty za zboží vyvezené §§ 4, bod 14., zák.);

4. úplaty za dodávky nebo výkony z jiného důvodu od daně osvobozené (na př. §§ 4 a 7 zák.) nebo paušálem kryté;

5. úplaty vrácené v příslušném čtvrtletí, které byly v dřívějších daňových čtvrtletích zdaněny všeobecnou 2%ní daní;

6. částku podrobenou 2%ní všeobecné dani (součet částek 1. a 2. po odečtení částek 3., 4. a 5.);

b) v oddílu II. pro dodávky (výkony) podléhající 1%ní dani:

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, čítajíc v to i úplaty za dodávky (výkony) od daně osvobozené, po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí;

2. cenu předmětů, vzatých z vlastního podniku pro domácnost nebo jiné nevýdělečné upotřebení a neb pro zaměstnance podnikatelovy (§ 1, odst. 5. a 6., zák.) s připočtením daně;

3. úplaty za zboží vyvezené (§ 4, bod 14., zák.);

4. úplaty za dodávky (výkony) z jiného důvodu od daně osvobozené (na př. §§ 4 a 7 zák.) neb paušálem kryté;

5. úplaty vrácené v příslušném čtvrtletí, které byly v předešlých čtvrtletích zdaněny 1%ní všeobecnou daní;

6. částku podrobenou 1%ní všeobecné dani (součet částek 1. a 2. po odečtení částek 3., 4. a 5.).

Podle těchto ustanovení budiž do konce ledna 1922 podáno také příznání za IV. čtvrtletí 1921, t. j. za dobu od 1. října 1921 až do 31. prosince 1921. Zároveň s tímto příznáním budiž také podáno příznání za I., II. a III. čtvrtletí 1921, t. j. za dobu od 1. ledna 1921 do 30. září 1921 včetně, podle dřívějších zákonů ustanovení na dosavadních tiskopisech.

Úplaty, došlé po 30. září 1921 za dodávky, provedené před 1. říjnem 1921, jakož i vlastní spotřebu do tohoto dne dlužno rovněž přiznávat v oddílu II., čísl. 1., resp. čísl. 2. Tamtéž nutno přiznati úplaty za dodávky a výkony přijaté již před 1. říjnem 1921, které však podléhají dani 2%ní proto, že dodávka nebo výkon byly provedeny po 30. září 1921. Úplaty tyto nutno ovšem uvést též v příznání týkajícím se doby před 1. říjnem 1921.

Obdobným způsobem nutno sestaviti daňové příznání, odvádě-li se daň podle účtovaných cen (§ 17, odst. 7., zák.) s tou úchylnkou, že se z úhrnu účtovaných cen nesrážejí nezaplacené pohledávky. Také úplaty za dodávky, z nichž byl podle ustanovení poplatkových zapraven poplatek, dlužno pojmuti do souhrnu přijatých úplat (pol. 1.). Činí-li poplatník nárok, aby byl zapravený poplatek včítán po rozumu § 47 zák. do daně, uveďe příslušné úplaty předně v souhrnu přijatých úplat, za druhé v pol. 4. jako srážku a konečně v poznámce sub 2.

Doklady o tom, že byl poplatek skutečně již zaplacen, třeba připojiti. V poznámce dlužno také vyznačiti, jakého druhu zboží se zpoplatněné dodávky týkaly.

Článek 23.

K §u 35 zák.

Příznání k přepychové dani.

Příznání k přepychové dani musí obsahovati pro každé čtvrtletí odděleně:

a) v oddílu I. pro dodávky a výkony podléhající 10%ní (12%ní) dani přepychové a prováděné i placené po 30. září 1921:

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, čítajíc v to i úplaty za dodávky od daně osvobozené, po srážce vrácených úplat za dodávky zrušené v témže čtvrtletí a po srážce úplat, podrobených 2%ní snížené dani přepychové;

2. cenu přepychových předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5. a 6., zák.) s připočtením daně;

3. úplaty za zboží vyvezené (§ 4, bod 14., zák.);

4. úplaty za zboží z jiného důvodu od daně osvobozené nebo paušálem kryté;

5. vrácené úplaty za přepychové předměty, které byly 10%ní (12%ní) dani přepychovou zdaněny již v dřívějších čtvrtletích;

6. částku, podrobenou 10%ní, resp. 12%ní dani (součet částek 1. a 2. po odečtení částek 3., 4. a 5.);

b) v oddílu II. pro sníženou 2%ní daň přepychovou (§ 28, bod 1., 2. a 3., a § 38, odst. 2., zák.):

1. souhrn přijatých úplat s připočtením daně po srážce vrácených úplat za dodávky, zrušené v témže čtvrtletí;

2. vrácené úplaty za přepychové předměty, které byly již v dřívějších čtvrtletích zdaněny 2%ní daní přepychovou;

3. částku podrobenou 2%ní snížené dani přepychové (rozdíl mezi částkou 1. a 2.).

V případech, kde jest podnikatel jako výrobce povinen platiti 12%ní přepychovou daň z předmětů své výroby a mimo to jako překupník (§ 49, odst. 7., zák.) daň 10%ní, jest povinen tržbu podrobenou této 10%ní dani přiznávat podle hořejších ustanovení na zvláštní příloze svého přiznání.

Platy, došlé po 30. září 1921 za dodávky (výkony), provedené před 1. říjnem 1921, nutno přiznati rovněž na zvláštní příloze k přiznání, a to rozčleněné podle jednotlivých sazeb, kterým dodávky předmětů (výkony) podléhají. Stejným způsobem nutno přiznati úplaty, přijaté před 1. říjnem 1921 za dodávky, provedené teprve po 30. září 1921, jestliže jde o předměty, které byly prohlášeny za zboží přepychové teprve zákonem ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., neb o dodávky, na které tento zákon stanoví sazby vyšší. Pokud byly úplaty za tyto dodávky již přiznány v přiznání za dobu před 1. říjnem 1921, vyměří se na základě opětného přiznání těchto částek, podaného podle zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., jen dodatečná daň přepychová, připadající podle §u 49 cit. zák.

Činí-li poplatník nárok, aby mu byl po rozumu §u 47 zák. do daně započten řádný poplatek, který podle poplatkových ustanovení z některé dodávky přepychových předmětů již zaplatil, musí úplaty za tyto dodávky uvést i souhrnu přijatých úplat (pol. 1.), a to s připočtením celé daně přepychové, která podle všeobecných zákonných ustanovení z dodávky připadá. Započtení provede finanční úřad. K tomuto cíli vyznačí poplatník v po- známce sub 2. úplaty, z nichž poplatek byl zapra- ven, předmět příslušných dodávek, řadová čísla položek, pod kterými byly dodávky do daňové knihy zapsány, a připojí doklady o zaplacení poplatku, načež finanční úřad odečte poplatkové částky, jichž zaplacení jest proká-

záno, od celkového pohledávání na dani přepychové.

Přiznání na přílohách musí býti sestaveno podle týchž zásad jako ostatní přiznání pro daň přepychovou.

Článek 24.

K §u 17, odst. 7., zák.

Zdanění účtovaných cen místo přijatých platů.

Činí-li podnikatel nárok na povolení, aby mohl místo platů přijatých v daňovém období zdaňovati účtované ceny za dodávky nebo výkony (§ 17, odst. 7., zák.), musí za toto povolení zažádati u příslušného finančního úřadu I. stolice. Povolení se žadateli udělí jen s podmínkou, že zdaní mimo účtované ceny také platy, jež dojdou za dodávky nebo výkony provedené v době, kdy platil daň ještě podle přijatých úplat, a s další podmínkou, že nesmí v daňovém přiznání odčítati částky, které nebyly zaplacený. Platy, došlé z dodávek neb výkonů provedených před povolením, musí podnikatel vykazovati a přiznávatí odděleně.

Dosavadní povolení platiti daně podle účtovaných cen zůstávají v platnosti, pokud se podmínky těchto povolení nezměnily.

K vyměření daně musí býti vždy přiznány účtované ceny, čítajíc v to daň.

Článek 25.

K §u 18 zák.

Vrácení úplat.

Za srážkové položky se uznávají jen takové vrácené úplaty přesně seznámenané (§ 18, poslední věta, zák.), které jsou doloženy buď korespondencí neb jinými doklady, stvrzujícími zrušení dodávky nebo slevu ceny.

Vrácená úplata smí se odečítati vždy jen od souhrnu úplat, které podléhají téže daňové sazbě jako vrácená úplata.

Byla-li tudíž vrácena úplata, která podléhala všeobecné 1%ní dani, lze ji odčítati jen od souhrnu přijatých úplat, podléhajících 1%ní všeobecné dani, byla-li však vrácena úplata podrobená 2%ní dani, dlužno ji odčítati od přijatých úplat podléhajících 2%ní všeobecné dani a pod.

Vrací-li podnikatel úplatu ještě nezdaněnou, odečte ji prostě při čtvrtletní uzávěrce daňového záznamu nebo daňové knihy od součtu přijatých úplat stejné daňové sazbě podléhajících a vykáže jen zbytek jako souhrn

zdanitelných úplat v příslušném čtvrtletí přijatých. Byla-li však vrácená úplata zdaněna již v dřívějších čtvrtletích, odečte se při nejbližší následující daňové splátce od úhrnu úplat, z něhož se odvádí daň podle stejné sazby; v daňovém přiznání dlužno však v těchto případech uvést celou čtvrtletní tržbu nezmenšenou o vrácenou úplatu; tato tržba se vykáže v daňovém přiznání na příslušném místě jako srážková položka. Nebyla-li však v celém běžném daňovém období ročním žádána z přijatých úplat podrobena téže daňové sazbě jako vrácená částka, uveďte platitel daně vrácenou úplatu na konci přiznání v příslušné poznámce a zároveň uveďte sazbu, podle které vrácená úplata byla v dřívějším období zdaněna. Daň, která z vrácené úplaty byla zaplacená, odečte pak vyměřující úřad od celkové předepsané daně.

Tato ustanovení platí obdobně, provádějí se zdanění po rozumu šu 17, odst. 7., zák. podle účtovaných cen místo úplat skutečně přijatých. Částky, které nebyly zaplacené, nesmějí se však při zdanění podle úplat při daňové splátce, resp. v přiznání daňovém odečísti.

Článek 26.

K šu 20, odst. 1., zák.

Příslušné úřady.

Příslušným přijmouti ohlášky, žádosti, přiznání a vyměřiti daň jest finanční úřad I. stolice (v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, čítajíc v to Hlučínsko, Vitorazsko a Valčicko, berní správa, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finanční ředitelství), v jehož obvodu podnikatel nebo jeho zástupce (§ 14, odst. 2., zák.) má své bydliště (sídlo) nebo kde převážně pobývá. Má-li podnikatel oddělenou provozovnu, je příslušným finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu se podnik provozuje. Má-li podnikatel několik provozoven v témže ukládacím okrese, zdaňuje se každá zvlášť; má-li několik provozoven v různých okresích, je příslušným stran každé provozovny finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu jest provozovna. Podnikatel může však žádati, aby mu bylo povoleno jednotné zdanění všech jeho provozoven. O žádosti, jež musí býti doložena průkazem, na př. ověřeným výpisem z obchodního rejstříku a pod., že jde o provozovny téhož majitele nebo o závody téhož podniku, rozhoduje, jsou-li provozovny v obvodu jednoho finančního úřadu I. stolice, tento úřad, jsou-li však v obvodu různých finančních úřadů I. stolice, zemský finanční úřad (zemské finanční ředitelství v Praze, v Brně, finanční ředi-

telství v Opavě, generální finanční ředitelství v Bratislavě, zemská finanční správa pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě), a jsou-li v obvodu různých zemí, ministerstvo financí.

Neměl-li poplatník v poslední době žádného bydliště nebo pobytu v tuzemsku, jest příslušným finanční úřad I. stolice posledního tuzemského bydliště nebo pobytu.

Nastala-li v daňovém období v uvedených poměrech změna, rozhoduje o příslušnosti stav na konci daňového období.

Nedá-li se příslušnost podle těchto pravidel určit, rozhoduje o tom, který úřad má daň vyměřiti, zemský finanční úřad.

Při dovozu přepychových předmětů je příslušným k vyměření daně, platí-li se daň hned při dovozu, celní úřad, který provádí celní odbavení (§ 39 zák. a článek 6. tohoto nařízení) a jen podpůrně finanční úřad I. stolice.

O opravných prostředcích rozhoduje jako II. stolice s konečnou platností zemský finanční úřad.

Pokud zákon, resp. toto nařízení mluví o finančním úřadu, rozumí se jím v Čechách, na Moravě a ve Slezsku berní správa, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finanční ředitelství.

Článek 27.

K šu 20, odst. 2. a 3., zák.

Splátky.

Každý podnikatel jest — nehledíc na výši docílené tržby — povinen ze své čtvrtletní tržby, čítajíc v to hodnotu vlastní spotřeby (§ 1, odst. 5. a 6., zák.), zapraviti daň bez úředního vyzvání do 6 neděl po uplynutí příslušného kalendářního čtvrtletí. K tomu cíli zjistí, kolik ve čtvrtletí utržil a kolik činí cena vlastní spotřeby, vypočte si z této částky daň a zašle příslušný obnos platenkou poštovního šekového úřadu bernímu úřadu.

Zaplacené splátky uveďte podnikatel v daňovém přiznání za příslušný rok.

Přejde-li podnik ve čtvrtletí na jiného podnikatele, musí tento podnikatel zapraviti splátku za celé čtvrtletí, tedy i za dobu až do převzetí podniku.

Dosavadní zasilání písemného výpočtu daňové splátky finančnímu úřadu I. stolice pomíjí.

Cizozemské podniky, které provozují v tuzemsku činnost jen přechodně po dobu kratší jednoho roku, jsou povinny platiti daň mě-

síčně z tržby, docílené v uplynulém měsíci, nečekající úředního vyzvání (§ 20, odst. 3., zák.).

Tato ustanovení platí obdobně, odvádí-li se daň podle účtovaných cen (§ 17, odst. 7., zák.).

Článek 28.

K §u 20 zák.

Zaokrouhlení daně.

Daň vyměřená podle ročních součtů se zaokrouhluje na celé koruny dolů. Také daň, kterou cizozemské podniky jsou povinny odváděti měsíčně (§ 17, odst. 2., a § 20, odst. 3., zák.), se zaokrouhluje na celé koruny dolů.

Článek 29.

K §u 20, odst. 5., zák.

Jak se vyměřuje daň při dražbách.

Převody při dražbách jsou podrobeny podle §u 1, odst. 2., zák. všeobecné dani a podle § 25, odst. 1., zák. dani přepychové. Od daně jsou osvobozeny podle §u 4, bodu 1. a 2., zák. vnucené dražby a dobrovolné dražební prodeje mezi dědici k rozdělení dědictví.

Daň jest povinen platiti podle §u 5, bodu 3., zák., je-li dražba mimosoudní, ten, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních ten, kdo o dražbu žádá, při čemž může soud žádati přiměřenou zálohu na daň.

Za daň ručí podle §u 8, odst. 6., zák., jde-li o dražbu mimosoudní, osoba, v jejímž jméně se dražba koná. Ten, kdo mimosoudní dražbu provádí, může žádati, aby osoba, v jejímž jméně se dražba koná, před dražbou složila přiměřenou zálohu, nebo žádati náhradu zaplacené daně.

Ustanovení odst. 2. a 3. tohoto článku se vztahuje podle všeobecného ustanovení §u 24 zák. také na mimosoudní a soudní dražby předmětů přepychových.

Osoba k placení daně povinná musí do 14 dnů po dražbě učiniti daňové přiznání, obsahující úhrn všech úplat při dražbě přijatých obdobně podle ustanovení článků 21., 22. a 23. tohoto nařízení; byly-li v dražbě prodány zároveň předměty přepychové, musí se pro ně učiniti zvláštní přiznání.

Daň, kterou si poplatník sám vypočte, musí býti zároveň s přiznáním odvedena platenkou poštovního šekového úřadu bernímu úřadu, příslušnému podle místa dražby. Na

rubu složenky (druhý oddíl platenky) musí platitel vyznačiti, že jde o daň z obrátu neb o daň přepychovou, datum a místo dražby a stručně odkázati na současné přiznání daňové, podané finančnímu úřadu I. stolice.

Berní úřad podá o došlé částce zprávu finančnímu úřadu I. stolice. Tento úřad přezkoumá podle daňového přiznání, byla-li daň správně odvedena, a předepíše, je-li třeba, dodatek; jinak strana platebního rozkazu neobdrží.

Stálým soudním dražebnám, notářům a osobám, které se zabývají prováděním dražeb po živnostensku, může býti k jejich žádosti povoleno, aby daň všeobecnou i přepychovou odváděli čtvrtletně pozadu. Toto povolení udělí finanční úřad I. stolice s podmínkou, že povedou jako ostatní podnikatelé řádné daňové záznamy a že povolení může býti kdykoliv odvoláno. Tyto osoby se zapíší do katastru daňového.

Nárok na sníženou 2%ní daň přepychovou podle §u 28, bodu 3., resp. § 38, odst. 2., zák. lze uplatniti také při dražbách za podmínek, uvedených v článku 34. tohoto nařízení.

Článek 30.

K §§ům 22 a 37 zák.

Vrácení daně vývozcům neb daně omylem zaplacené.

Tuzemský podnikatel, který vyvezl do ciziny předmět, podrobený všeobecné dani z obrátu, aniž jej zpracoval, může žádati za náhradu daně připadající podle zákonné sazby z ceny, kterou svému tuzemskému dodavateli zaplatil, jestliže byla tato daň státu již odvedena. Za zpracování se nepokládá, byl-li předmět jen opatřen novým nebo jiným obalem nebo čištěním, natřením nebo jinak jen zevně upraven k prodeji.

Stejně může podnikatel, který vyvezl do ciziny zboží, z něhož byla zaplacená přepychová daň jeho dodavatelem nebo při dovozu jím samým, žádati, aby mu byla vrácena daň, kterou nahradil svému dodavateli, nebo kterou zaplatil celnímu úřadu. Nezáleží na tom, bylo-li zboží podnikatelem vyvezeno v rezměněném stavu nebo po předchozím zpracování a má-li zboží, jež se vyváží, přepychovou povahu či nikoliv.

Žádost za vrácení všeobecné daně z obrátu dlužno podati do jednoho roku po zaplacení daně, žádost za vrácení přepychové daně do

jednoho roku po vývozu u finančního úřadu I. stolice, v jehož obvodu má vývozce své bydliště (sídlo).

Žadatel musí však prokázat, že nabyt vyvezeného předmětu od tuzemského dodavatele, nebo že jej z ciziny sám dovezl, kdy se tak stalo, z jaké ceny byla jeho dodavatelem nebo při dovozu jím samým daň zaplacená a že předmět skutečně vyvezl do ciziny.

K tomu cíli musí žádost doložit příslušným výpisem ze své evidenční knihy o vývozu, kterou jest povinen vésti podle čl. 7. tohoto nařízení. Kromě toho musí předložit nákupní účet vydaný svým dodavatelem a dva opisy tohoto nákupního účtu. Z nákupního účtu musí býti patrné, kdy byla účtovaná cena zaplacená (neplatí-li dodavatel daň z účtovaných cen podle § 17, odst. 7., zák.).

Obsahuje-li nákupní účet údaje, které nemají pro posouzení nároku na vrácení daně významu, dostačí, předloží-li vývozce kromě prvopisu nákupního účtu pouhé dva výpisy tohoto účtu, obsahující datum účtu, jméno dodavatele, označení zboží, jeho množství, cenu, označení obalu a při vagonových zásilkách též číslo vagonu, zkrátka data, která jsou k zjištění totožnosti zboží nezbytná, konečně datum zaplacení a zaplacenou částku.

Opisy nákupního účtu nebo výpisy z něho musí býti opatřeny prohlášením dodavatele, od něhož vývozce zboží koupil, že daň z účtované dodávky byla již zaplacená, a datem této platby nebo prohlášením, že jest účtovaná cena zahrnuta v částce, z níž daň za příslušné období byla již zapravena. Prohlášení musí znít na úřad, u něhož se za vrácení žádá.

Jde-li o vrácení přepychové daně, musí žadatel kromě dokladů shora uvedených předložit také příslušný výpis z daňové knihy svého dodavatele.

Dodavatelovo prohlášení a výpis z jeho daňové knihy jsou kolku prosty.

Odepřel-li dodavatel vydati vývozci prohlášení o zaplacení daně nebo výpis z daňové knihy, anebo nemůže-li si je vývozce opatřit z jiných důvodů, musí tyto překážky oznámiti, připojit nákupní účet a dva jeho opisy a žádati, aby se úřad sám přesvědčil o zaplacení daně z účtovaného zboží. Finanční úřad vyzve dodavatele, aby opatřil opisy účtů prohlášením, je-li daň z příslušné dodávky již zaplacená čili nic, resp. aby předložil výpis ze své daňové knihy. Nevyhoví-li dodavatel tomuto vyzvání včas, může mu finanční

úřad uložit pořádkovou pokutu podle §u 43 zák.

Finanční úřad vyznačí na prvopise účtu, že byl tento účet předložen, aby daň byla vrácena, a žadateli jej pak vrátí.

Žádost se podává zpravidla za celé daňové období roční nebo alespoň čtvrtletně, vždy však teprve tehdy, když lze s jistotou předpokládati, že ten, kdo vývozci zboží dodal, daň z dodávky již zaplatil.

Žádá-li za vrácení daně vývozce, který vyvezené zboží z ciziny sám dovezl a z něho při dovozu daň zaplatil, doloží svou žádost výpisem ze své evidenční knihy o vývozu a stvrzenkou celního úřadu o zaplacení daně.

Žádá-li za vrácení přepychové daně podnikatel, který vyvezl zboží po zpracování, musí vhodným způsobem prokázat, že vyvezené zpracované zboží poměrně odpovídá co do množství a jakosti onomu zboží, z něhož má býti vrácena přepychová daň.

Má-li finanční úřad, u něhož bylo žádáno za vrácení daně, důvodnou pochybnost o tom, že bylo zboží skutečně vyvezeno, může žadateli uložit, aby tuto skutečnost prokázal nákladním listem nebo výtahem z pojišťovacího deníku nebo jiným vhodným způsobem.

Žádá-li podnikatel za vrácení daně omylem zaplacené, dlužno tuto skutečnost prokázat obchodními knihami a korespondencí, a jde-li o vrácení přepychové daně, také příslušným výpisem z daňové knihy žadatelovy.

Článek 31.

K §u 28, bodu 2., zák.

Snížená 2%ní daň přepychová z původních děl tuzemských umělců.

Z ceny, rozhodné pro sazbu přepychové daně z původních děl umělců, kteří jsou příslušníky československého státu, nesmí býti vyloučena cena rámu, passepartout nebo jiného příslušenství uměleckého díla.

Článek 32.

K § 28, bodu 3., zák.

Průkazy pro obchodníky a živnostníky k uplatnění nároku na sníženou daň přepychovou.

Činí-li ten, kdo nabývá přepychových předmětů zdaňovaných v drobném prodeji, nárok na sníženou daň přepychovou podle §u 28, bodu 3., zák., protože těchto předmětů nabývá

k podnikatelskému upotřebení nebo k dalšímu zeizení, musí tuto okolnost dodavateli prokázati jednak úředním vysvědčením, jednak osvědčením podle přiložených vzorců.

Úřední vysvědčení, jež vydá okresní politická správa (magistrát), resp. na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativní vrchnost tomu, kdo jest oprávněn podle platných ustanovení provozovati výdělečnou činnost, musí obsahovati: řadové číslo úředního seznamu, jméno (firmu) toho, kdo zboží nabývá, jeho povolání (živnost), bydliště (sídlo firmy) a bližší adresu, obvyklé označení obchodních předmětů, které podnikatel po živnostensku prodává nebo zpracovává, nebo živnosti, kterou provozuje, a dobu, na kterou má vysvědčení platnost. Vysvědčení se vydává na jeden kalendářní rok; po jeho uplynutí může platnost úředního vysvědčení býti vždy prodloužena na další kalendářní rok.

Okresní politická správa (magistrát), resp. administrativní vrchnost vede o vydaných úředních vysvědčeních seznam, v němž jsou obsaženy údaje shora uvedené.

Není závaďy, aby úřad vydal podnikateli další vysvědčení, na nichž se poznamená, kolikáté vyhotovení to jest.

Mimo to vydá nabyvatel dodavateli osvědčení, jež musí obsahovati: jméno okresní politické správy (magistrátu), resp. administrativní vrchnosti, jež vydala úřední vysvědčení shora uvedené, datum a číslo tohoto vysvědčení, obvyklé obchodní označení dodávky, její cenu, dodavatelovo jméno (firmu), datum vyhotovení, nabyvatelův podpis a jeho adresu. Osvědčení i vysvědčení jsou podle saz. pol. 20/102 d) popl. zák. a podle uh. saz. pol. 79 e) podmíněčně kolku prosta.

Při odebrání zboží se odběratel vykáže úředním vysvědčením a odevzdá dodavateli osvědčení o dodávce.

Dodavatel poznamená v daňové knize (v poznámkovém sloupci) důvod, proč byla účtována snížená 2%ní přepychová daň, vyznačí na osvědčení položku daňové knihy a uschová toto osvědčení jako doklad příslušné položky daňové knihy.

Jen za těchto podmínek jest dodavatel oprávněn při dodávce uvést v daňové knize místo plné 10%ní (12%ní) sazby toliko 2%ní sazbu přepychové daně a podle této daň vypočísti.

Uplatňuje-li nabyvatel nárok na sníženou (2%ní) daň přepychovou proto, že předmětu nabývá k podnikatelskému upotřebení, nemusí dodavatel požadovati předepsaného úředního vysvědčení a osvědčení tehdy, když nabyvatele

zná jako podnikatele (obchodníka nebo živnostníka) nebo když jest z objednáčeho listu zřejmo, že ten, kdo zboží objednával, jest podnikatelem. Činí-li však nabyvatel nárok na sníženou (2%ní) daň proto, že nabývá předmětu k dalšímu podnikatelskému zeizení buď v nezměněném stavu nebo po dalším zpracování na přepychový předmět, nemusí dodavatel trvati na předložení úředního vysvědčení a osvědčení, když zná nabyvatele jako obchodníka nebo živnostníka přepychovým zbožím toho druhu, nebo když jest z objednáčeho listu zřejmo, že ten, kdo zboží objednával, obchoduje zbožím tohoto druhu. Ve všech těchto případech jedná však dodavatel na vlastní odpovědnost a musí na požádání finančních orgánů hodnověrně prokázati, komu, kdy a jaké zboží skutečně dodal. Tento průkaz provede objednáčím listem, opisem účtu a eventuelně dopravní listinou (nákladním listem, poštovním podacím listem atd.). Odebírá-li však nabyvatel v těchto případech zboží osobně bez objednáčeho listu, musí dodavatel vyhotoviti účet a opis účtu uschovati jako doklad příslušné položky daňové knihy.

Článek 33.

K §u 38, odst. 1. a 3., zák.

Vrácení daňového rozdílu mezi přepychovou daní 10%ní (12%ní) a sníženou (2%ní) daní přepychovou.

Osoby, které nabyly předmětů podléhajících přepychové dani, mohou žádati za vrácení rozdílu mezi 10%ní (12%ní) daní přepychovou a sníženou 2%ní daní přepychovou, když prokáží, že nabyly předmětů:

1. jako nástrojů nebo pomůcek, určených k užívání v podniku nebo povolání vůbec, aneb k zpracování v předmět zdaňovaný přepychovou daní u výrobce nebo v drobném prodeji, nebylo-li v tomto posledním případě použito výhody §u 28, bodu 3., zák.

Zpracováním se rozumí jak zpracování ve vlastním slova smyslu, kdy předmět ztrácí svou podstatu a název, tak také přepracování, jímž se mění toliko forma věci nebo při němž se věci použije jako součástky k zhotovení jiného přepychového předmětu;

2. ve veřejném zájmu, pro vědecké, vyučovací neb lékařské potřeby.

Veřejný zájem jest tu, když se nabývá přepychových předmětů pro veřejnou službu nebo k veřejné potřebě (na př. koupě jízdních strojů pro vojsko nebo zbraní pro bezpečnostní stráž, uměleckých předmětů pro ve-

řejné sbírky, přepychových předmětů pro bohoslužebné účely atd.).

Za předměty určené k lékařským potřebám lze pokládati jen takové, které slouží bezprostředně k léčení.

Žádost musí býti podána do jednoho roku po nabytí předmětu. Žadatel musí prokázati, že nabyl předmětu úplatným převodem, podléhajícím přepychové dani 10%ní (resp. 12%ní) a za jakou úplatu, aneb že jej dovezl z ciziny, zaplatil při dovozu 12%ní daň a že ho nabyl k některému z účelů shora jmenovaných. Žádost musí doložiti nákupním účtem a příslušným výpisem z daňové knihy svého dodavatele, resp. jestliže dovezl předmět z ciziny a zaplatil při dovozu daň, celní kvitanci.

Kromě toho musí žadatel hodnověrně prokázati, k jakému účelu předmětu nabytí (vysvědčením příslušného úřadu, správy ústavu, gremia, příslušné stavovské korporace atd.).

V uvedených případech se vrátí celý rozdíl mezi 10%ní (12%ní) daní přepychovou a sníženou 2%ní daní přepychovou z celé částky, která při převodu na žadatele, resp. při dovozu byla zdaněna. Odepře-li dodavatel vydání nabyvateli výpis ze své daňové knihy, musí nabyvatel tuto okolnost v žádosti uvést. Finanční úřad vrátí v tomto případě daňový rozdíl teprve po zjištění, že z dodávky dodavatel daň státu odvedl.

Nenabytí-li žadatel předmětu přímo od výrobce, u něhož předmět byl zdaněn, nebo přímo dovozem, nýbrž od překupníka, nahradí se mu rozdíl mezi 10%ní (12%ní) daní přepychovou a sníženou 2%ní daní přepychovou ze 60% kupní ceny (bez daně), za kterou věci nabytí. Žadatel musí v tomto případě žádost doložiti nákupním účtem a průkazem o účelu, ke kterému předmětu nabývá.

Ve všech těchto případech musí býti žádost podána u příslušného finančního úřadu I. stolice nabyvatelova, kterýžto úřad hodnověrnost předložených průkazů přezkoumá podle volného uvážení a na nákupním účtě poznamená, že byl předložen k vrácení daně, jakož i důvod tohoto vrácení.

Článek 34.

K §u 38, odst. 2., zák.

Snížení daně přepychové podle §u 38, odst. 2., zák.

Prokáže-li někdo ještě před nabytím přepychových předmětů, které se zdaňují v drobném prodeji, že těchto předmětů nabývá jako

nástrojů nebo pomůcek, určených k užívání v podniku nebo v povolání vůbec, anebo proto, aby je zpracoval v předmět, zdaňovaný přepychovou daní u výrobce nebo v drobném prodeji, nebo že jich nabývá ve veřejném zájmu, pro vědecké, vyučovací neb lékařské potřeby, může mu finanční úřad I. stolice povolit, aby odvedl místo 10%ní (12%ní) daně přepychové toliko sníženou 2%ní daň přepychovou. Totéž platí, nabývá-li někdo k účelům shora zmíněným přepychových předmětů, které se zdaňují u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce aneb přímo dovozem. Žadatel musí účel, k jakému předmětu nabývá, hodnověrně prokázati. O žádosti rozhoduje příslušný finanční úřad I. stolice podle volného uvážení.

Dodavatel musí v těchto případech v daňové knize zapsati 2%ní sazbu daňovou a v poznámce uvést plnou nabyvatelovu adresu, číslo povolovacího výměru a jméno úřadu, který povolení dal.

Článek 35.

K §u 38, odst. 6., zák.

Vrácení daně přepychové podle §u 38, odst. 6., zák.

Podnikatel může u příslušného finančního úřadu I. stolice žádati, aby mu byla vrácena přepychová daň, zaplacená u výrobce nebo při dovozu, když prokáže, že zboží bylo bez jeho viny živelní nebo jinou neodvratnou pohromou zničeno nebo do té míry poškozeno, že daň nelze přesunouti na dalšího nabyvatele.

Nabytí-li v těchto případech podnikatel zboží přímo od výrobce nebo přímo dovozem, může žádati, aby mu byla vrácena přepychová daň z celé nákupní ceny, resp. z té části nákupní ceny, která odpovídá množství zničeného zboží. Nenabytí-li však podnikatel zboží přímo dovozem nebo přímo od výrobce, který z převodu zaplatil daň, nýbrž od překupníka, vrátí se mu na žádost přepychová daň toliko z 60% kupní ceny (bez daně), za kterou věci nabytí, resp. z té části kupní ceny, která odpovídá množství zničeného zboží.

Žadatel musí hodnověrně prokázati, že, resp. do jaké míry zboží bylo zničeno neb znehodnoceno. Tuto okolnost prokáže buď úředním potvrzením, nebo znaleckým posudkem, potvrzeným příslušným důchodkovým kontrolním nebo celním úřadem a pod. Dále musí předložiti saldovaný nákupní účet a kromě toho musí v těch případech, kde nabytí věci přímo od výrobce, předložiti příslušný výpis z daňové knihy dodavatelovy. Nabytí-li však

věci přímo dovozem, předloží stvrzenku celního úřadu. Odepře-li dodavatel vydání nabyvateli výpis ze své daňové knihy, musí nabyvatel tuto okolnost v žádosti uvést. Finanční úřad I. stolice vrátí daň teprve po zjištění, že dodavatel z dodávky daň státu odvedl.

O hodnověrnosti předložených průkazů rozhodne finanční úřad podle volného uvážení a poznamená na nákupním účtě, že byl předložen proto, aby daň byla vrácena.

Vrácení nelze žádati, bylo-li poškození nebo zničení zboží úmyslně zaviněno majitelem.

Článek 36.

K §u 39 zák.

Převzetí dováženého přepychového zboží finanční správou.

Neprokáže-li dovozce cen dovezeného zboží účty, korespondenci nebo jiným hodnověrným způsobem, musí tuto cenu k vyměření daně přiznati. Zdá-li se fakturovaná neb jinak udaná cena dovezeného zboží úřadu důvodně nepřiměřenou, má tuto okolnost dovozci sděliti, vyzvatí ho k přiznání přiměřené ceny a upozorniti na následky v §u 39, odst. 4., zák. stanovené. Vyhoví-li dovozce tomuto vyzvání, vyměří mu úřad daň z přiznané vyšší ceny. Odepře-li však dovozce přiznati přiměřenou cenu, může úřad prohlásiti, že přejímá zboží pro finanční správu za udanou cenu, a zaplatí tuto cenu dovozci. O tom, že zboží převzal, vyhotoví úřad výměr ve dvou stejnopisech, z nichž jeden doručí dovozci, kdežto druhý podrží jako doklad. Výměr musí obsahovati: dovozcevo jméno a jeho adresu, datum dovozu, přesné označení předmětu a množství, udanou cenu, důvod, proč byl předmět zabrán, a potvrzení, že byla vyplacena udaná cena dovozci. Do výměru může strana podati stížnost podle ustanovení §u 21 zák. Dokud výměr o převzetí nenabyl právní moci, nesmí úřad převzatým zbožím disponovati. Jakmile však výměr nabude právní moci, jest úřad oprávněn zaříditi dražbu převzatého zboží podle celních ustanovení. Dražební výtěžek po srážce částky dovozci vyplacené účtuje se jako přepychová daň z dovezeného zboží. Případné uschovací, dražební a jiné výlohy účtuje úřad k tíži přepychové daně.

Jde-li o předměty podléhající rychlé zkáze, může úřad provést dražbu po uplynutí 3 dnů po doručení výměru o převzetí zboží. Zruší-li se později výměr na stížnost strany, vydá se dovozci dražební výtěžek po srážce daně z tohoto výtěžku a po srážce veškerých výloh;

je-li dražební výtěžek po srážce veškerých výloh a přepychové daně menší než udaná cena po srážce přepychové daně, nahradí úřad dovozci udanou cenu po srážce přepychové daně.

O nařízené dražbě musí nabyvatel (resp. dovozce) býti včas zpraven a může až do dne dražby své udání přiměřeně opravit, musí však nahraditi výlohy, spojené s převzetím zboží, s jeho uschováním a se zavedením dražebního řízení.

Článek 37.

K §u 49, odst. 5., zák.

Vrácení daně z dodávek provedených po 30. září 1921.

Byly-li po 30. září 1921 provedeny dodávky nebo výkony, pro něž zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., stanoví nižší sazby než ustanovení dřívější nebo které dani nepodrobuje, kdežto dříve dani byly podrobeny, přísluší nabyvateli, jemuž byla daň započítána, nárok na vrácení daňového rozdílu, resp. daně. Nebyla-li daň dodavatelem do té doby odvedena, může nabyvatel žádati náhradu od dodavatele. Jestliže však dodavatel daň již zaplatil, může nabyvatel žádati za vrácení daňového rozdílu, resp. daně u příslušného svého finančního úřadu I. stolice.

Žadatel musí v tomto případě prokázati, že nabyt zboží úplatně, že byla tato dodávka provedena až po 30. září 1921 a že z ní byla zaplacená daň podle dřívějších zákonných ustanovení. Tyto okolnosti lze prokázati nákupním účtem a dvěma jeho opisy, opatřenými prohlášením níže uvedeným. Z nákupního účtu musí býti zjevno, kdy účtovaná cena byla zaplacená (neplatí-li dodavatel daň z účtovaných cen podle §u 17, odst. 7., zák.). Opisy nákupního účtu musí býti opatřeny dodavatelovým prohlášením, že daň z účtované dodávky byla již zaplacená, jakož i datem této platby, resp. prohlášením, že účtovaná cena jest již zahrnuta v částce, z níž daň za příslušné období byla již zapravena. Prohlášení musí zníti na úřad, u něhož se žádá za vrácení daně. Datum, kdy bylo zboží dodáno, musí žadatel prokázati dopravními listinami, knihami nebo jiným hodnověrným způsobem. Jde-li o vrácení daně přepychové, musí žadatel kromě uvedených dokladů předložiti také příslušný výpis z daňové knihy svého dodavatele.

Odepře-li dodavatel vydání zmíněné prohlášení nebo výpis z daňové knihy, anebo ne-

může-li si je žadatel z jiných důvodů opatřiti, musí tuto okolnost uvést v žádosti, předložiti nákupní účet s dvěma opisy a žádati, aby úřad se sám přesvědčil o zaplacení daně z účtovaného zboží. Finanční úřad vyzve dodavatele, aby opatřil opisy účtu svým prohlášením, že je daň z dodávky již zaplacená, resp. aby předložil výpis ze své daňové knihy. Nevyhoví-li dodavatel tomuto vyzvání včas, může mu finanční úřad uložití pořádkovou pokutu podle §u 43 zák.

Finanční úřad vyznačí na prvopise účtu, že byl účet tento předložen k vrácení daně, a vrátí jej pak ihned žadateli. Dodavatelsko prohlášení, jakož i výpis z jeho daňové knihy jsou kolku prosty.

Článek 38.

K §u 49, odst. 6., zák.

Přechodná ustanovení.

Podnikatelé, mající po 30. září 1921 na skladě zásobu přepychových předmětů, zdaňovaných podle dřívějších zákonů v drobném prodeji, podle zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., však zdaňovaných u výrobce nebo jen při dovozu, mohou žádati, aby jim finanční úřad I. stolice vyměřil z této zásoby 8% ní daňový rozdíl (mezi daní přepychovou a všeobecnou daní z obrátu), který může býti zaplacen ihned nebo ve 4 čtvrtletních bezúročných lhůtách.

K tomu cíli musí podnikatelé předložiti finančnímu úřadu řádně sepsanou inventuru. Finanční úřad povolí toto zdanění ode dne, k němuž byla sepsána inventura, a to s podmínkou, že tržba za zmíněnou zásobu bude zdaněna při prodeji 2% ní daní z obrátu.

Článek 39.

Vysvětlivky k seznamu přepychových předmětů.

K položce C I.

Při dodávce neb dovozu neúplného zařízení platí se daň podle jednotlivých kusů.

K položce C II.

Za nábytek rákosový, peddigoový nebo bambusový se pokládá nábytek, u něhož proutí převládá na lici nebo u něhož dřevo slouží jen k ztužení kostry (zvláště noh).

K položce C III. čís. 12.

Kravatovými látkami se rozumějí látky zpravidla 60 až 70 cm široké, jež se vyrábějí

v jednom vzorku, provedeném v několika barvách nebo sestavách.

K položce C VIII. čís. 2 a).

Přepychovým zbožím nejsou: měděné kotle, jednoduché přístroje (vidličky, nože, lžíce, lžičky a naběračky normální velikosti nebo desertní nebo kávové) z kovů, uvedených pod čís. 2., a nádobí niklem, mědí, cínem nebo směsí těchto kovů jen potažené.

K položce D II. čís. 3.

Tato položka se vysvětluje blíže takto: K nákladním automobilům patří také dodávkové vozy. Příslušenstvím dopravních prostředků s motorickým pohonem, podléhajícím dani přepychové, jsou: reflektory (svítilny), zařízení na elektrické osvětlování, signálové klaxony s pohonem elektromotorickým, houkačky a sirény na motorický pohon, měřiče rychlosti s hodinami, počítadla kilometrů s ukazovačem (nikoli pouhá počítadla kilometrů, rovněž ne počítadla jen s kontrolním přístrojem pro jízdu šoféra), měřiče stoupání, telefony a mluvící přístroje do karoserie, automobilové hodiny, přístroje k vytápění karoserií výfukovými plyny nebo elektrinou, elektrické zapalovače doutníků a pneumatiky, t. j. pláště a duše. Součástkami dopravních prostředků s motorickým pohonem, podléhajícími přepychové dani, jsou: chassis, karoserie a střecha. Zmíněné příslušenství a součástky podléhají přepychové dani i tehdy, dodávají-li se odděleně.

Přepychové dani však nejsou podrobeny jednotlivé díly, nástroje a materiál, určené k výrobě, opravám a zařízení automobilů, leda že by byly tyto věci uvedeny v seznamu přepychových předmětů výslovně jako předměty přepychové (zrcadla, necessairey atd.). Rovněž nejsou přepychovým zbožím plné pryžové obruče k nákladním automobilům.

Jsou-li součástí nebo příslušenstvím přepychového vozidla předměty, které nejsou samy o sobě přepychovým zbožím, nesmí cena těchto předmětů býti vyloučena z celkové ceny vozidla.

K položce D II. čís. 5 c).

Holemi a rukověťmi k holím, podrobenými přepychové dani, se rozumějí též hole a rukověti k deštníkům a slunečníkům. Dodávají se rukověť spolu s holí, pokládají se oba předměty za jeden celek.

K položce D VII. čís. 2.

Sbírkami poštovních známek se rozumějí kolekce poštovních cenin, zejména známek, na-

lepených v albech, sešitech nebo na jednotlivých listech.

K položce D VIII. čís. 2., 3. a 4.

Při posouzení přepychové povahy rozhodná jest cena díla bez rámu.

K položce D X. čís. 2.

Přepychové dani podléhají netoliko předměty zhotovené z ušlechtilých hmot, nýbrž i předměty z jiných hmot (na př. ze dřeva) ve spojení s ušlechtilými hmotami, není-li ušlechtilá hmota pouhým povlakem (pozlacením, postříbřením, platinováním).

K položce D XI.

Květinami se rozumějí květy, ratolesti a listy.

K položce D XIV. čís. 3.

Originály výtvarných umělců-sochařů, osvobozenými od daně přepychové, se rozumějí jen originály náhrobních pomníků.

Článek 40.

Toto nařízení jest účinným ode dne účinnosti zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 321 Sb. z. a n., pokud se týká však vedení veškerých daňových záznamů, úředních vysvědčení a osvědčení a daňových příznání, od 1. ledna 1922.

Provedením jeho pověřují se ministr financí, spravedlnosti, obchodu, vnitra a zemědělství.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Šrámek v. r.
Habrman v. r.	L. Novák v. r.
Černý v. r.	Srba v. r.
A. Novák v. r.	Tučný v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Dérer v. r.
Staněk v. r.	Dr. Mičura v. r.

Vzorec č. 1.

k čl. 7. prov. nař. ze dne 9. prosince 1921
č. 450 Sb. z. a n.

Evidenční kniha o vývozu.

Tuzemský nákup (vlastní výroba) nebo dovoz.

[illegible]

Vývoz.

Datum vývozu	Předmět a množství vyvezeného zboží	Jméno a bydliště (sídlo) příjemcovo v cizině	Úplata za vyvezené zboží ne- přepychové	Úplata za vyvezené zboží přepychové	Kdy bylo vyvezené zboží zaplaceno	Celní úřad, kudy se zboží vyváží	Datum a číslo vývozního dokladu	Poznámka
10	11	12	13	14	15	16	17	18

Vzorec č. 2.

Číslo.....seznamu.

k čl. 32. prov. nař. ze dne 9. prosince 1921,
č. 450 Sb. z. a n.

Rok.....

Úřední vysvědčení.Potvrzuje se, že
(jméno, firma)v.....
provozuje oprávněně obchod, živnost*).....
jest povoláním

Vysvědčení toto má platnost jeden rok, t. j. do..... 19.....

V..... dne..... 19.....

.....
(Podpis úředníkův.)

Razítko: (okr. pol. správy, magistrátu, administrativní vrchnosti).

*) Co se nehodí, budiž škrtnuto.

Čís.....

Vzorec č. 3.k čl. 32. prov. nař. ze dne 9. prosince 1921,
č. 450 Sb. z. a n.**Osvědčení.**Potvrzuji(eme), že jsem(jsme) odebral(i), prokázav(še) se úředním vysvědčením okresní po-
litičké správy (magistrátu, administrativní vrchnosti) v.....
ze dne..... 19....., čís....., od pana (firmy).....

(obvyklé označení předmětu přepychové dodávky v množství)

v ceně..... Kč.....h.

V..... dne..... 19.....

.....
(Podpis nabyvatelův.).....
(Adresa nabyvatelova.)

Ukládací okres.....

Vzorec č. 4.

Berní okres.....

k čl. 22. prov. nař. ze dne 9. prosince 1921,
č. 450 Sb. z. a n.

Číslo kat.....

Přiznání k dani z obratu.

(jméno, příjmení, firma)

V..... k vyměření
(bydliště, sídlo, místo provozovny)

všeobecné daně z obratu a z pracovních výkonů podle zákona ze dne 12. srpna 1921,
č. 321 Sb. z. a n., z přijatých úplat (účtovaných cen podle §u 17, odst. 7, zák.) za zdanitelné
dodávky neb výkony, resp. vlastní spotřebu v roce 19..... (v době od.....
do.....) (při dražbě, konané dne.....).

Výměra daně.

(Vyplní úřad.)

(Co se nehodí, budiž škrtnuto.)

I. 1. Údaje přiznání byly zkoušeny a správnými shledány; částka podrobená:

a) 10/óní dani činí Kč.....

b) 20/óní dani činí Kč.....

2. Údaje přiznání byly zkoušeny a po úředním šetření vyznačeny změny červeným inkoustem
a částka podrobená:

a) 10/óní dani stanovena penízem Kč.....

b) 20/óní dani stanovena penízem Kč.....

3. Podnikatel nepodal přiznání k dani — odepřel podati vysvětlení o údajích přiznání — nevy-
světlil dostatečně vytýkané pochybnosti, pročež částka podrobená:

a) 10/óní dani odhadnuta penízem Kč.....

b) 20/óní dani odhadnuta penízem Kč.....

II. Z přiznané — stanovené — odhadnuté částky, podrobené 10/óní dani, činí daň Kč.....

Z přiznané — stanovené — odhadnuté částky, podrobené 20/óní dani, činí daň Kč.....

Přiznání.

- I. Druh podniku nebo zaměstnání (dražba konaná dne)
- II. Kde jsou provozovny nebo kde byla dražba provedena (obec, ulice, číslo domu):
- a) v témž ukládacím okrese
- b) v ostatních místech
- III. a) Byl podnik provozován po celý rok?
- b) Podnik byl provozován toliko část roku od do

Oddíl I. pro 2%oní daň z obrátu a z pracovních výkonů.

	1	2	3	4	5
	v I. čtvrtletí 192.....	v II. čtvrtletí 192.....	v III. čtvrtletí 192.....	v IV. čtvrtletí 192.....	Celkem
1. Úhrnná hrubá tržba (z níž nesmí býti vyloučena ani vybraná daň, ani tržba od daně osvobozená), po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí .					
2. Cena předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu, jiné nevýdělečné upotřebení nebo pro zaměstnance s připočtením daně					
Úhrnem . . .					
Od toho se odčítají:					
3. úplaty za vyvezené zboží (§ 4, bod 14., zák.)					
4. úplaty za dodávky (výkony) osvobozené od daně z jiného důvodu nebo kryté paušálem nebo poplatkem .					
5. vrácené úplaty za zrušené dodávky neb výkony, které byly zdaněny v dřívějších čtvrtletích 2%oní daní z obrátu					
Úhrnem . . .					
Zbývá zdaniti 2%oní daní					

Oddíl II. pro 1%oní daň z obratu a z pracovních výkonů.

	1	2	3	4	5
	v I. čtvrtletí 192.....	v II. čtvrtletí 192.....	v III. čtvrtletí 192.....	ve IV. čtvrtletí 192.....	Celkem
1. Úhrnná hrubá tržba (z níž nesmí býti vyloučena ani vybraná daň, ani tržba od daně osvobozená) po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí					
2. Cena předmětů vzatých z podniku pro vlastní spotřebu, jiné nevýdě- lečné upotřebení nebo pro zaměst- nance s připočtením daně					
Úhrnem . . .					
Od toho se odčítají:					
3. úplaty za vyvezené zboží (§ 4., bod 14., zák.)					
4. úplaty za dodávky (výkony) osvobo- zené od daně z jiného důvodu nebo kryté paušálem nebo poplatkem .					
5. vrácené úplaty, které byly zdaněny v dřívějších čtvrtletích 1%oní daní z obratu					
Úhrnem . . .					
Zbývá zdanění 1%oní daní					

Na daň bylo splaceno: za I. čtvrtletí dne..... Kč.....
za II. čtvrtletí dne..... Kč.....
za III. čtvrtletí dne..... Kč.....
za IV. čtvrtletí dne..... Kč.....
Celkem . . . Kč.....

Poznámky. 1. Vrácené úplaty, zdaněné v dřívějším ročním období sazbou%oní, které od souhrnu
úplat v tomto ročním daňovém období nemohly býti odečteny proto, že nebyly v tomto
období přijaty úplaty, podléhající téže daňové sazbě (čl. 25. prov. nařízení), Kč.....
2. (Zde se vyznačují dodávky, z nichž byl zaplacen poplatek podle poplatkových ustanovení.
Viz poučení v bodu 6. Nestačí-li místo, uvedou se tyto dodávky na zvláštní příloze).

Tyto údaje jsem (jsme) učinil(i) podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

V..... dne..... 19.....

(Vlastnoruční podpis poplatníkův).

Poučení.

1. Přiznání dlužno podatí u berní správy (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi u finančního ředitelství) do konce ledna za minulý rok, zruší-li se však podnik v daňovém období, do 4 neděl po jeho zrušení; úplaty, došlé po zrušení, přihlásí se dodatečně do 4 neděl po zaplacení. Převede-li se podnik v daňovém období úplatně nebo bezplatně, a nepodal-li dřívější majitel přiznání včas, musí je podatí nabyvatel po uplynutí daňového období také za dobu do odevzdání podniku.

Cizozemské podniky, které provozují v tuzemsku činnost po dobu kratší 1 roku, jsou povinny podávat přiznání měsíčně do 14 dnů po uplynutí každého měsíce. V tomto případě se vyplní toliko sloupec 5.

2. Do souhrnu přijatých úplat dlužno také pojmouti úplaty za přepychové předměty, z nichž byla zaplacená přepychová daň již dříve při dovozu nebo u výrobce a které podléhají při dalších převodech již jen všeobecné dani z obratu.

3. Podniky smíšené, ve kterých se prodávají vedle přepychových předmětů také předměty nepřepychové, musí podatí jak pro zboží přepychové, tak pro zboží nepřepychové zvláštní přiznání k dani.

4. Účtované ceny místo přijatých úplat se přiznávají jenom tehdy, vymohl-li si poplatník k tomu povolení podle § 17, odst. 7., zák.

5. Vracené úplaty možno odčítati jen ze souhrnu těch úplat, které podléhají téže daňové sazbě, jaké podléhala vrácená úplata.

6. Také úplaty za dodávky, z nichž byl zapraven poplatek podle poplatkových ustanovení, dlužno pojmouti do souhrnu přijatých úplat (pol. 1.); činí-li poplatník nárok, aby po rozumu § 47 zák. byl zapravený poplatek započten do daně, uvede zpoplatněné úplaty souhrnně mezi srážkami (v pol. 4.), v poznámce sub 2 vyznačí pak tyto úplaty opět a připojí doklady o tom, že byl z těchto úplat zapraven poplatek; při tom musí také uvést předmět příslušných dodávek.

Ukládací okres

Vzorec č. 5.

Berní okres

k čl. 23. prov. nař. ze dne 9. prosince 1921,
č. 450 Sb. z. a n.

Číslo kat.

Přiznání k dani přepychové.

(jméno, příjmení, firma)

V k vyměření
(bydliště, sídlo, místo provozovny)
daně přepychové podle zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., z přijatých úplat
(účtovaných cen podle šu 17, odst. 7., zák.) za zdanitelné dodávky nebo výkony, resp. vlastní
spotřebu v roce 19..... (v době od do) (při dražbě,
konané dne.....).

Výměra daně.

(Vyplní úřad.)

(Co se nehodí, budiž škrtnuto.)

I. 1. Údaje přiznání byly zkoušeny a správnými shledány; částka podrobená:

- a) 100/0ní dani činí Kč.....
- b) 120/0ní dani činí Kč.....
- c) 20/0ní dani činí Kč.....
- d) 10/0ní dani činí Kč.....

2. Údaje přiznání byly zkoušeny a po úředním šetření vyznačeny změny červeným inkoustem
a částka podrobená:

- a) 100/0ní dani stanovena penízem Kč.....
- b) 120/0ní dani stanovena penízem Kč.....
- c) 20/0ní dani stanovena penízem Kč.....
- d) 10/0ní dani stanovena penízem Kč.....

3. Podnikatel nepodal přiznání k dani — odepřel podati vysvětlení o údajích přiznání — nevy-
světlil dostatečně vytýkané pochybnosti, pročez částka podrobená:

- a) 100/0ní dani odhadnuta penízem Kč.....
- b) 120/0ní dani odhadnuta penízem Kč.....
- c) 20/0ní dani odhadnuta penízem Kč.....
- d) 10/0ní dani odhadnuta penízem Kč.....

II. Z přiznané — stanovené — odhadnuté částky podrobené:

- 100/0ní dani, činí daň Kč.....
- 120/0ní dani, činí daň Kč.....
- 20/0ní dani, činí daň Kč.....
- 10/0ní dani, činí daň Kč.....

Příznání.

- I. Druh podniku neb zaměstnání (dražba, konaná dne).....
- II. Kde jsou provozovny nebo kde byla provedena dražba (obec, ulice, číslo domu):
- a) v témže ukládacím okrese.....
- b) v ostatních místech
- III. a) Byl podnik provozován po celý rok?
- b) Podnik byl provozován toliko část roku od do

Oddíl I. pro 10%oní (12%oní) daň přepychovou.*)

	1	2	3	4	5
	v I. čtvrtletí 192.....	v II. čtvrtletí 192.....	v III. čtvrtletí 192.....	ve IV. čtvrtletí 192.....	celkem
1. Úhrnná hrubá tržba (z níž nesmí býti vyloučena ani vybraná daň, ani tržba od daně osvobozená) po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí a po srážce úplat, podrobených 2%oní snížené dani přepychové					
2. Cena přepychových předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu, jiné nevýdělečné upotřebení nebo pro zaměstnance s připočtením daně					
Úhrnem . .					
Od toho se odčítají:					
3. úplaty za vyvezené zboží (§ 4, bod 14., zák.)					
4. úplaty za dodávky (výkony) osvobozené od daně z jiného důvodu nebo kryté paušálem nebo poplatkem . .					
5. vrácené úplaty za zrušené dodávky neb výkony, které byly zdaněny v dřívějších čtvrtletích 10%oní (12%oní) daní					
Úhrnem . .					
6. Zbývá zdanění 10%oní (12%oní) daní					

*) V tomto oddílu se neuvede tržba podrobená toliko 2%oní snížené dani přepychové. Tržba tato se přiznává v oddílu II.

Oddíl II. pro 2%oní sníženou daň přepychovou.

	1	2	3	4	5
	v I. čtvrtletí 192	v II. čtvrtletí 192	v III. čtvrtletí 192	ve IV. čtvrtletí 192	Celkem
1. Úhrnná hrubá tržba (z níž nesmí být vyloučena vybraná daň) po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí					
Od toho se odčítají:					
2. vrácené úplaty za přepychové předměty, které byly zdaněny v dřívějších čtvrtletích 2%oní daní přepychovou .					
3. Zbývá zdaniti 2%oní přepychovou daní					

Na daň bylo již splaceno :

za I. čtvrtletí dne..... Kč

za II. čtvrtletí dne..... Kč

za III. čtvrtletí dne..... Kč

za IV. čtvrtletí dne..... Kč

úhrnem . . . Kč

Poznámky: ¹⁾ Vracené úplaty, zdaněné v dřívějším období sazbou%oní, které od souhrnu úplat v tomto ročním daňovém období nemohly být odečteny proto, že nebyly v tomto období přijaty úplaty, podléhající téže daňové sazbě (čl. 25. prov. nař.), Kč

²⁾ (Zde se vyznačují dodávky přepychového zboží, z nichž byl zaplacen poplatek podle poplatkových ustanovení. Viz poučení bodu 4. Nestačí-li místo, uvedou se tyto dodávky na zvláštní příloze.)

Tyto údaje jsem (jsme) učinil(i) podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

V..... dne..... 19.....

(Vlastnoruční podpis poplatníků.)

Poučení.

1. Přiznání dlužno podatí u berní správy (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi u finančního ředitelství) do konce ledna za minulý rok, zruší-li se však podnik v daňovém období, podá se přiznání do 4 neděl po jeho zrušení; úplaty, došlé po zrušení, přihlásí se dodatečně do 4 neděl po zaplacení. Převeďte-li se podnik úplatně neb bezplatně, a nepodal-li dřívější majitel přiznání včas, musí je podatí nabyvatel po uplynutí daňového období také za dobu do odevzdání podniku.

2. Podniky cizozemské, které provozují v tuzemsku činnost jen přechodně po dobu kratší jednoho roku, podají přiznání měsíčně do 14ti dnů po uplynutí každého měsíce, po případě hned, jakmile jich tuzemská činnost je skončena, stalo-li se tak před koncem měsíce.

3. Na zvláštní vložce budtež přiznány také úplaty, došlé po 30. září 1921 za dodávky, provedené před 1. říjnem 1921, podléhající toliko 1% ní dani podle §u 28, bodu 3., zák. ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., resp. zák. ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n. (dodávky překupníkům nebo živnostníkům k dalšímu zeizení nebo podnikatelskému upotřebení), dále úplaty, došlé před 1. říjnem 1921 za dodávky, přepychových předmětů, provedené teprve po 30. září 1921, jde-li o předměty, které byly prohlášeny teprve zákonem ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., za zboží přepychové nebo o dodávky, na které tento zákon stanoví sazby vyšší.

4. Činí-li poplatník nárok, aby mu byl po rozumu §u 47 zák. započten do daně řádný poplatek, který z dodávek již zaplatil, musí úplatu za tyto dodávky uvést v souhrnu přijatých úplat (pol. I 1) a to s připočtením celé daně přepychové, která podle všeobecných ustanovení z dodávky připadá. V poznámce sub 2) uvede tyto úplaty znovu, vyznačí předmět příslušných dodávek, čísla položek, u kterých byly dodávky zapsány do daňové knihy, a připojí doklady o tom, že poplatek byl zaplacen.

6. V oddílu I. pol. 1. uvede se veškerá hrubá tržba za přepychové předměty mimo tržbu, která jest podrobena 2% ní snížené dani přepychové, t. j. tržbu za dodávky přepychových předmětů, zdaňovaných jen v drobném prodeji (§ 28, bod 3., zák.), a za dodávky k účelům uvedeným v §u 38, odst. 1., zák. Součet položek oddíl I. 1 a oddíl II. 1 činí celkovou hrubou tržbu za přepychové předměty.

k čl. 20. prov. nař. ze dne 9. prosince 1921,
č. 450 Sb. z. a n.

[illegible]